

[Indenrigsministeren]

ner, der ville blive belastet af 10 promilles reglen. Jeg mener altså ikke, at jeg har sagt sådan. Jeg tror nok, jeg hele tiden har set, at så længe man havde 10 promilles reglen, var der en mulighed for, at flere kommuner kunne blive omfattet af den. Jeg tror ikke, at jeg har stillet i udsigt, at det ville blive færre. Men vi kan jo slå op og se, om jeg har sagt det på den måde.

Hr. Ivar Hansen sagde også, at venstre ikke ville være med til at gøre grundbeskatningen ens i primærkommunerne. Det vil vi heller ikke, men vi vil godt være med til at sige, at der er en øvre grænse for, hvor hårdt den beskatningsform må bruges, og at der også må være en nedre grænse for, hvor lidt den må bruges, for det er en rimelig beskatningsform. Jeg er fuldstændig klar over, at så længe der ikke er et forslag at diskutere, må vores diskussion blive en generel diskussion. Jeg tror, at i det øjeblik man får præsenteret forslaget i en helhed, dvs. sammen med en række andre forslag, der skal omlægge de finansieringsmuligheder, kommunerne har, så vil man se, at den tanke måske ikke er så helt ved siden af. Det er altså ikke en tanke om at gøre grundbeskatningen ens i primærkommunerne. Der vil under alle omstændigheder blive et betydeligt spillerum.

Jeg tror, det er rigtigt at vente med at vurdere forslaget, indtil man kender den endelige udformning og det endelige resultat af de overvejelser, der foregår på landbrugsområdet. I det hele taget er det ikke særlig hensigtsmæssigt at tage de enkelte dele af store, sammenhængende komplekser ud og vurdere dem hver for sig og tage stilling til dem hver for sig og beslutte dem hver for sig. Det er sjældent særlig hensigtsmæssigt. Det er i alt fald givet, at det fremmer helhedsbetragtningerne, og det fremmer formentlig også den gensidige forståelse for hinandens synspunkter, hvis man ser tingene i en helhed. Det er det, jeg lægger op til for mit vedkommende på dette punkt.

Det blev nævnt, at urimeligheden er erkendt af flere ministre. Det var CDs ordfører, der sagde det sådan. Ja, på den måde, at vi har sagt, at 10 promille nok er for høj en grænse, men vi har aldrig været af den opfattelse, at nul var at foretrække, eller at nul ville være rigtigt.

Det sidste, jeg godt vil sige, er en direkte fortsættelse af dette. Jeg synes ikke, det er

urimeligt, at man har en regel, der siger, at blot én skatteyder løber hovedet imod skatte-loftet, så bør kommunen udskrive en vis minimumsgrundskyldpromille. Jeg ved godt, at det, når der kun er tale om en enkelt skatteyder, kan lyde som lidt af en tilfældighed, om den kommune nu kommer med i den gruppe, der er nødt til at forhøje sin grundskyldpromille, men det er jo ikke nogen tilfældighed. Det er slet ikke nogen tilfældighed, for kommunens skatteydere kommer kun i den situation, hvis den pågældende primærkommune har en meget høj beskatningsprocent, dvs. hvis den har truffet den beslutning at lægge en meget, meget stor andel af det nødvendige udskrivningsbehov på den personlige indkomstskat. Kommunen har foretaget et valg ved at lægge tyngden dér. Det er mere for at undgå, at der skulle være den misopfattelse et og andet sted, at det er en lidt tilfældigt virkende regel. Nej, den kommer kun i funktion de steder, hvor der er en meget høj beskatningsprocent. Ellers ville ingen jo løbe imod skatte-loftet.

Jeg vil ikke i denne omgang sige mere. Jeg tror, alle kender de synspunkter, som vi hver for sig har, og jeg foretrækker altså for mit vedkommende at være med til at vurdere også denne regel i en større sammenhæng i næste samlings begyndelse, forhåbentlig. Det med forhåbentlig gik på begyndelsen og ikke på næste samling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme.

(Lovforslag nr. L 146. Fremsat 10/3 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Stavad (S):

Da mit partis ordfører, hr. Egon Jensen, er forhindret i at være til stede, skal jeg nøjes med et par bemærkninger til det foreliggende lovforslag.

Vi må erkende, at efter at man har fået det nye bygnings- og boligregister, har man alle oplysninger centralt, og statsskattedirektoratet fremsender forslag til vurdering i næsten alle tilfælde, så vurderingsmændenes opgave bliver rent faktisk fremover i stort omfang blot at tage til efterretning og korrigere i de tilfælde, hvor den centrale fastsættelse af vurderinger ikke passer, således at arbejdet bliver af langt mindre omfang end tidligere.

Vi må erkende, at skatte- og afgiftsministeren har ret i, at vurderingsorganisationen ikke passer til den nuværende tilstand, hvorfor en korrektion er nødvendig.

Vi har haft en lang række vurderingsmænd, som har udført et godt stykke arbejde, og det er med et vist vemod, vi må sige farvel til så stor en del af de vurderingsmænd, som dette lovforslag indebærer, fordi det har været et folkeligt element, som nu bliver reduceret. Men ud fra den rent faktiske udvikling, der er sket på området, svarer det antal vurderingsmænd, vi har, og det arbejde, der skal udføres, ikke til hinanden. Lovforslaget bringer de to størrelser i overensstemmelse: behovet og det antal vurderingsmænd, der er.

På den baggrund skal jeg på socialdemokratiets vegne tilsige en positiv udvalgsbehandling.

Gammelgaard (KF):

Det konservative folkeparti er – skal jeg sige på vegne af hr. Hagen Hagensen, som ikke kan være til stede her i dag – ikke begejstret for den fuldstændige mekanisering, som nu finder sted på vurderingsområdet.

Det hænger sammen med gennemførelsen af det såkaldte byggeretsprincip, som første gang gjaldt her ved 17. alm. vurdering. Man siger, at de nye BBR-ejendomsstamregistre indeholder de relevante oplysninger. Ikke desto mindre kan det vel fastslås, at der er

mange fejl i disse registre, og det har også vist sig, at det er meget svært fra folkelig side at få ændret såvel registrenes indhold som de vurderinger, der følger af disse registre. Det er nogle af begrundelserne for, at vi ikke umiddelbart er tilhængere af denne mekanisering.

Jeg vil gerne rejse et spørgsmål over for ministeren for skatter og afgifter. Det hedder i fremsættelsestalen, at det er regeringens hensigt, at spørgsmålet om den fremtidige opbygning af vurderingsorganisationen skal belyses gennem et udvalgsarbejde, hvor der foretages en bedømmelse af forskellige modeller til en ændret opbygning. I udvalgsarbejdet skal f.eks. indgå en analyse af klagerne over vurderingerne. Ikke desto mindre finder regeringen det forsvarligt, at man i en overgangsordning indleder den nedsættelse af antallet af vurderingsmænd, som kan forudses at blive en del af den mere langsigtede løsning. Hvordan kan man forudse det allerede på nuværende tidspunkt, når man ikke har gennemført det udvalgsarbejde, som her stilles i udsigt, og man heller ikke har analyseret klagerne over vurderingerne? Er det ikke en lidt vel tidlig konklusion at drage?

Jeg kan sige, at vi fra konservativ side vil medvirke interesseret og kun delvis positivt med hensyn til lovforslagets gennemførelse og behandling i udvalget. Vi har altså en række spørgsmål, som vi gerne vil have nærmere belyst.

Ivar Hansen (V):

Jeg vil gerne sige til skatteministeren, at vi fra venstres side ikke kan medvirke til at gennemføre det lovforslag, der ligger her. Det er der flere grunde til.

Jeg kan selvfølgelig godt se det praktiske synspunkt, ministeren anfører, nemlig det, at funktionsperioden for de nuværende 3.844 vurderingsmænd udløber med udgangen af dette år, og skal man derfor have lavet en reform, kunne det være praktisk at tage fat på det nu. Men spørgsmålet er, hvis der skal gennemføres en reform, om tidspunktet er inde til det nu. Det vil vi stille os tvivlende over for. Det anføres ganske vist, at der kan spares penge ved at gennemføre dette forslag. Det er muligt, at der kan det – jeg går ud fra, at det er rigtigt, når ministeren skriver det – men jeg gad vide, om man i tilstrækkelig grad har modregnet, hvad det kan

[Ivar Hansen]

komme til at koste, hvis man i for høj grad fjerner det helt lokale element i vurderingsprocessen.

Det lyder naturligt og relevant og nærliggende at sige, at når vi nu har fået al den megen teknik, når vi har fået EDB, når vi har fået BBR, bygnings- og boligregistret, og når vi har fået ejendomsstamregistret, så har vi alle oplysninger. Vi får at vide, at ved 17. alm. vurdering fulgte man i 76 pct. af tilfældene den vejledende indstilling, der kom fra bygnings- og boligregistret og ejendomsstamregistret. Vi vil alligevel stille os noget tvivlende over for, hvorvidt disse registre fungerer så godt i dag, at man kan forlade sig på disse registre fra nu af med hensyn til ejendomsvurderinger.

Hertil kommer det forhold, som hr. Gamelgaard allerede har nævnt, at spørgsmålet om den fremtidige vurderingsorganisation er til behandling for øjeblikket. Jeg er enig i det synspunkt, at det nok havde været bedre at vente med at overveje en eventuel reorganisering eller reform af hele vores vurderingsorganisation, tilrettelægningsen med alle de lokale vurderingsmænd osv., indtil vi havde set, hvilke overvejelser man var kommet til med hensyn til en langsigtet løsning.

Uanset dette vil jeg gerne slå fast endnu en gang, at vi fra venstres side er temmelig utilbøjelige til at tro, at vi får en forbedring af vores vurderingssystem ved at fjerne den helt lokale islæt i vores vurderings tilrettelægning, som forslaget lægger op til.

Derfor må jeg sige til ministeren, at vi går ind i udvalgsarbejdet med en temmelig kritisk holdning til sagen.

Rahbæk Møller (SF):

SF kan støtte, at vurderingsapparatet justeres til tidens krav. Vi kan ligeledes støtte, at der gennemføres et udvalgsarbejde for at finde frem til en permanent vurderingsorganisation.

Jeg vil da allerede nu komme med et par kommentarer til, hvilke krav en sådan permanent omlægning skal opfylde. For det første bør den del af arbejdet, der direkte henvender sig til borgerne, i langt højere grad end nu bygge på kommunerne i stedet for på staten. Endvidere bør sagsbehandlingsfunktionen og klagebehandlingsfunktionen adskilles, det vil sige, at vi bør finde frem til en

organisationsform, der minder om den, som indkomstskatten opkræves efter.

Det ville være rimeligt allerede i overgangsordningen at indbygge disse elementer i et vist omfang. Først og fremmest vil det være rimeligt at bygge på kommunen som grundenhed, da der alligevel skal ske en reorganisering af den administrative inddeling. Herfor taler også, at der allerede i dag tillægges kommunerne visse sekretariatsfunktioner.

Med disse bemærkninger skal jeg give tilsagn om et positivt udvalgsarbejde.

Glistrup (FP):

Det er åbenbart, at der er indkøringsvanheligheder med bygnings- og boligregistret, med de maskinelt, centralt udskrevne forslag til vurderinger og med alt det andet EDB, som er indført på vurderingsområdet i de senere år. Men når man sammenligner det med, hvilke indkøringsbesværligheder der normalt plejer at være i mere omfattende EDB-systemer, synes jeg godt, man kan gratulere myndighederne – det vil sige først og fremmest statsskattedirektoratet – med, at det her er gået langt lettere og med langt mindre besværligheder, end man ellers plejer at være ude for, når den slags store ting skal sættes op EDB.

Personligt er det med ikke ringe glæde, at jeg konstaterer det, for netop her i dette forår er det 25 år siden, at jeg personlig begyndte offentligt at føre en offensiv imod det pen-og-blæk-oldnordiske skematyranni, som i 1957 og tidligere prægede hele ejendomsvurderingssystemet.

Man skal selvfølgelig, når man har at gøre med nye EDB-systemer, EDB-modeller, sige, at forsigtighed i allerhøjeste grad er en folketingsdyd, og jeg er derfor enig med ministeren i, at vi ikke skal springe ud i den fagre ny verden her i første omgang, men jeg er på den anden side også enig med ministeren i, at vi allerede er så langt fremme, at en overgangsordning er på sin plads og kan begynde at blive indført på basis af den maskinelle drift, der allerede er opnået.

Når vi skal finde frem til, hvor lang den overgangsperiode skal være, vil fremskridtspartiets udgangspunkt være, at vi nu laver en 4-årig overgangsperiode, altså begyndende med kalenderåret 1983 og til og med kalenderåret 1986, således at med andre ord 18. alm. vurdering kommer til at falde inden for

[Glistrup]

denne overgangsperiode, og at oprydningen, om jeg så må sige, efter 18. alm. vurdering også sker inden for overgangsperioden – altså med andre ord, at man sigter efter, at den mere varige løsning træder i kraft fra 1. januar 1987, men meget gerne således, at vi allerede i folketingssamlingen 1984-85 giver os til at diskutere, hvordan den varige løsning skal være.

Det, vi så skal koncentrere kræfterne om, er, hvordan den midlertidige overgangsløsning skal være. Her er jeg ikke sikker på – selv om jeg altså har den samme vurdering af fakta og baggrund, som ministeren har – at ministeren har fundet den bedste løsning for overgangsperioden. Jeg vil tro, at det er rigtigere at bevare i og for sig alle disse 3.844 vurderingsfolk, som vi har ude i landet, og som bor meget nær ved ejendommene, men blot fastslå, at de ikke skal have noget at gøre med de 80, 85, 90 pct. af ejendommene, som stort set kan styres maskinelt. I det omfang der løber noget grassat i maskineriet, må man selvfølgelig tage ud og kigge på det – og håbe på, at ejeren klager – men jeg tror, det er praktisk, at man også i den kommende periode har disse mennesker, der bor inden for nogle få hundrede meter, allerhøjest i 2-3 km's afstand, fra de ejendomme, der er tale om. Det er dog trods alt endnu ikke lykkedes regeringen at sætte byggeaktiviteten mere i stå her i dette land, end at der også i de kommende år vil være lidt ombygning og steder, hvor der kan være problemer af den ene eller den anden art.

At satse på allerede nu at sige farvel til flere tusinde vurderingsfolk er for mig at se for dristigt på det erfaringsgrundlag, som vi foreløbig har. Det vil indebære, at vurderingsformændene eller de vurderingsmyndigheder, der er tilbage, skal køre over langt større afstande til nogle ejendomme, som de ikke rigtig har direkte kendskab til. Det er en fordyrende faktor med al den megen kørsel, som bliver nødvendig. Dertil kommer, at hvis der er nogen, der klamphugger i det – og det kan jo næsten ikke undgås i et så stort system og med en sådan udvikling, som der er i øjeblikket – så kan det være godt, at der er nogle led til at opfange fejlene her i omstillingen.

Fremskridtspartiets oplæg med henblik på ændringsforslag til ministerens forslag indebærer ikke, at vi ikke vil spare det samme

beløb, som ministeren vil spare, for når vi skærer måske 60 pct. eller 70 pct. fra af vurderingsmændenes arbejde, er det selvfølgelig også vor tanke, at deres honorar skal nedsættes med disse 60-70 pct. For vurderingsformændenes vedkommende er det vel 10-20 pct. af arbejdet, som vi må sige der skæres væk. Vi vil altså nedsætte honorarerne tilsvarende.

Med andre ord: fremskridtspartiets oplæg til det udvalgsarbejde, vi nu kommer i gang med, hvor vi må analysere problemerne sagligt, vil være, at vi sigter efter ikke at reducere vurderingsmandskorpsets størrelse i den 4-årige overgangsperiode, som vi mener må være rigtig nu, men at vi siger: da arbejdet falder i omfang, må honoreringen også falde.

Emmert Andersen (CD):

Det læge element har altid været en væsentlig del af det danske demokrati. Det har været og er stadig et godt princip. Imidlertid skal dette element også have en reel funktion, ellers er der tale om et parademokrati, og det er skidt og medfører ofte beskyldninger om bengnaveri etc.

Et af de områder, hvor det læge elements opgaver er blevet væsentligt reduceret de seneste år, først og fremmest på grund af en stærkt forbedret teknik, men også fordi lokalkendskabets betydning efterhånden er illusorisk, er netop omkring vurderingsmændene. Det fremgår også af den kendsgerning, at 76 pct. af de maskinelt producerede vurderingsforslag uden videre bliver accepteret. På denne baggrund af faktiske kendsgerninger stiller CD sig positivt over for forslaget.

Imidlertid må det samtidig bemærkes, at der måske i den anledning kan være grund til at se på klageadgangen, hvilket der vel også er lagt op til.

Og så en kritisk bemærkning om fastsættelsen af et antal vurderingsmænd i de enkelte kredse og fordelingen af disse på de respektive kommuner i kredsen: hvorfor ikke lade antallet af ejendomme afgøre dette i stedet for, at det alene skal være skatteministerens afgørelse?

Dræbye (RV):

For hr. Bernhard Baunsgaard skal jeg på det radikale venstres vegne knytte nogle bemærkninger til lovforslaget.

[Dræbøje]

Selv om man selvfølgelig ikke skal fastslå, at en bestemt organisation af et offentligt arbejde for evigt skal være uforanderlig, idet tingene ændrer sig, er vi betænkelige ved den fortsatte svækkelse af det folkelige element i dette arbejde, som lovforslaget er udtryk for. Vi har fået løst nogle opgaver ved et maskinelt system. Det har givet nogle problemer, det er åbenbart erkendt af alle, og der er ikke på nuværende tidspunkt en fuldstændig oversigt over, hvordan det er gået.

Vi vil gerne se på forslaget under udvalgsarbejdet og overveje den grad af tilpasning, som de ændrede arbejdsformer skal give i vurderingssystemet, men er, som jeg indledte med at sige, betænkelige ved svækkelsen af det folkelige element.

Tinning (VS):

Vi er naturligvis også villige til i udvalget at kigge nærmere både på de registerproblemer, som ordføreren for det konservative folkeparti var inde på, og på problemerne omkring det folkelige element, som ordføreren for det radikale venstre var inde på.

Vores generelle holdning til det foreliggende lovforslag er, at det er en forberedelse af en mere omfattende nyordning, og at det er en rimelig måde at gøre det på. Den nyordning, der er lagt op til, selv om den ikke er beskrevet indgående endnu, ser ud, som om den i hvert fald kan blive rimeligt fornuftig. Vi kan i hvert fald i første omgang sige, at vi støtter lovforslaget.

Arne Bjerregaard (KrF):

Først må jeg vel sige, at vi gik imod bolig- og byggeregisteret, fordi vi ikke mente, det blev gjort godt nok, og fordi det ikke var tilstrækkeligt udbygget med hensyn til samarbejdet med personregisteret. Men det er jo gennemført, og det fungerer tilsyneladende på rimelig måde, og så skulle vi vel også udnytte det, vi har fået, også på dette område. Jeg må dog erkende efter at have hørt de forskellige ordførere, at det er vanskeligt at ændre ting, som man én gang har indført, fordi der jo altid vil være en vis konservatisme. Man vil altid gå imod foranderlighed, fordi man jo aldrig kommer galt af sted med at fastholde det, der er. Vi kan i samme åndedrag skælde ud over typograferne, som vil fastholde en gammel teknik. Det er helt mal-

placeret, idet man i stedet for skulle gå ind i den udvikling, som nu er, og udnytte de muligheder, der er på det tekniske område. Det kan man udmærket gøre samtidig med, at man fastholder, at vi ikke på dette område skal følge med i den tekniske udvikling.

Vi vil ikke fra kristeligt folkepartis side indtage den holdning, at vi på et område, hvor vi selv skal tage stilling, ikke skal være med til at ændre tingenes tilstand. Vi mener, der er rimelig grund til at ændre tingenes tilstand her, og vi vil derfor positivt gå ind i arbejdet med at få gennemført den reform, som nu skal til, og som den tekniske udvikling betinger.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Jeg skal takke for tilslutningen fra et flertal her i tinget til, at der bør ske en omlægning af vurderingssystemet, og tilsige al medvirken til en nærmere udredning af de spørgsmål, der er rejst her under udvalgsarbejdet. Jeg har ikke personlig noget direkte kendskab til den tidligere vurderingsorganisation. Jeg har måttet støtte mig på den rapport om sagen, der er kommet fra et sagkyndigt udvalg. Jeg kan ikke se rettere, end at den tekniske udvikling, vi har besluttet at anvende, den nye teknik, i vidt omfang er indkørt, og det må få nogle konsekvenser for vurderingsorganisationen fremover.

Men det er klart, at der er forskellige muligheder, og jeg vil da godt tilsige også åbenhed over for, om vi har fundet nøjagtig den rette udformning af overgangssystemet, men jeg tror, at der i konstruktionen med en 2-årig periode findes den ekstra mulighed, at vi kan tage hensyn til det, vi ikke har et fuldt overblik over på nuværende tidspunkt, før end vi har analyseret klagerne. Dermed får vi lejlighed til at tilpasse den endelige løsning inden en ny almindelig vurdering. Derfor er jeg ikke umiddelbart tilbøjelig til at gå ind på den del af hr. Glistrups tankegang, der siger, at vi allerede nu skulle lægge os fast på strukturen for de kommende fire år.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemyndighedernes organisation og om klageadgang m.m. (skattestyrelsesloven). (Ligningskommissionernes beslutningsdygtighed m.m.).
(Lovforslag nr. L 147. Fremsat 10/3 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Stavad (S):**

Også her er mit partis ordfører, hr. Egon Jensen, forhindret. Derfor skal jeg nøjes med et par korte bemærkninger.

Lovforslaget går ud på at smidiggøre ligningskommissionernes arbejde på den måde, at man kan opdele dens arbejde i besluttende led i ned til tre medlemmer, og at man kan vælge indtil to næstformænd, som træder i formandens sted under hans fravær. Man har hidtil haft den ordning, at arbejdet kunne opdeles i besluttende led på fem medlemmer; det vil sige, at kommissioner med op til 11 medlemmer har kunnet benytte sig af det. Det, vi hæfter os ved, er, at en opdeling i besluttende led ikke hindrer, at det enkelte medlem kan have indflydelse, da ethvert medlem kan forlange sager forelagt den samlede kommission. Derfor mener vi, at det, der her foreslås, er en effektivisering og en smidiggørelse af ligningskommissionernes arbejde. Jeg kan på socialdemokratiets vegne give vores tilslutning til forslaget.

Gammelgaard (KF):

Mit partis ordfører, hr. Hagen Hagensen, kan ikke være til stede her i dag. Jeg skal derfor på det konservative folkepartis vegne sige, at vi vil deltage positivt i udvalgsbehandlingen af dette forslag. Man har vel i øvrigt sjældent set et forslag, der egner sig så godt til en udvalgsbehandling som dette, fremfor til en diskussion fra denne talerstol.

Anders Poulsen (V):

Da mit partis ordfører, hr. Ivar Hansen, ikke kan være til stede, skal jeg på venstres vegne ligeledes tilsige en positiv udvalgsbehandling. Vi tror, at der er tale om en smidiggørelse med den opdeling af arbejdet, der her vil finde sted.

Vi ser måske nok et vist problem, som i øvrigt også er nævnt i punkt 2 i lovforslaget, med at sikre en alsidig sammensætning. I den forbindelse vil jeg spørge ministeren, om ministeren tænker på at udbygge dette med et cirkulære, som kan sikre en alsidig sammensætning, og her tænker jeg ikke mindst på en alsidig politisk sammensætning.

Der kunne måske også være grund til at pege på, at den smidiggørelse, der her er tale om, måske stiller lidt større krav til nogle andre områder i ligningsarbejdet, som f.eks. ligningskommissionernes ligningsplaner og adgangen til uddelegering af opgaver til administrationen i kommunerne. Ikke mindst tænker jeg på de aktskrivelser, der går ud fra skatteadministrationen i kommunerne. Erfaringen fra ligningsarbejdet tyder nok på, at der måske er et behov for at stramme en smule op, i hvert fald at klargøre reglerne, for den smidiggørelse, der lægges op til i ministerens lovforslag, øger behovet for at klargøre disse ting. Jeg ved ikke, om ministeren påtænker et cirkulære i tilknytning til lovforslagets punkt 2, som jeg nævnte. Hvis han vil det, vil ministeren da tage det andet under overvejelse og klargøre uddelegeringen fra kommission til administration?

Rahbæk Møller (SF):

Jeg er undtagelsesvis helt enig med hr. Gammelgaard; vi skal også give tilsagn om positivt udvalgsarbejde.

Glistrup (FP):

Skattestyrelsesloven trådte i kraft i praksis fra februar 1979. Fire ligningssæsoner er selvfølgelig en alt for kort periode til, at man kan fælde nogen egentlig dom over det nye system, og selvfølgelig en alt for kort periode til, at man på nuværende tidspunkt skulle drøfte meget omfattende ændringer i det system, som altså blev fastlagt ved Jens Kampmanns reform i sin tid.

Men fire sæsoner er tilstrækkeligt til, at man må kunne finde frem til de enkeltpunk-